

CAPUT XXVIII.

QUOMODO ET QUARE AMOR
creatoris omnium creaturarum amo-
ri anteferri: tum qua ratione proxi-
mus in Deo amari debeat.

1. Joh. 2. *Si quis diligit mundum, non
est charitas patris in eo.*

Cordi humano ea natura est, eaq;
proprietas divinitus indita, ut ab
amore vacare nunquam possit;
proindeq; nunc Deum, nunc mundū,
nunc seipsum diligit. Ex qua amoris
necessitate apparet, hunc affectuum
nobilissimum, à Deo implantatum, &
à Spiritu S. accensum, summi boni stu-
dio impendendum, deoq; reddendum
esse; illud assiduè ab eo efflagitando, ut
divinam charitatem magis magisque
in te accendere dignetur. Ipse enim
prior dilexit nos; quem si amore reci-
proco remuneremur, idem porro ar-
dentissimè nos complectetur; juxta
illud Joan. 14. *Qui diligit me, diligetur à
patre meo.* Jā in quocunq; charitas Dei
est, eum omnibus optimè velle oportet
(quæ est proprietas amoris in Deo)
& cōsequenter neminem circumscri-
bere, nec verbis factisq; ledere. Verum
plæ-

*Charitas
est affe-
ctuum
nobilissi-
mus &
ideo soli
Deo de-
betur.*